

Astăzi, Luni, 10 Martie, 2025

Sf. Mc. Codrat, Ciprian, Dionisie și cei împreună cu ei

Isaia 4

² Și'n ziua aceea va străluci Dumnezeu cu slavă în sfat pe pământ, ca să înalțe și să umple de slavă rămășița lui Israel.

³ Și va fi că rămășița rămasă în Sion și rămășița rămasă în Ierusalim chema-se-vor sfinți, toți cei scriși pentru viață în Ierusalim¹.

⁴ Că Domnul va spăla spurcăciunea fiilor și a fiicelor² Sionului și va curăți sângele din mijlocul lor³ cu duhul judecății și cu duhul arderii⁴.

---

¹ „rămășița”: supraviețuitorii, dar și cei anume rânduiți de Dumnezeu să rămână aleșii Lui. Ei sunt cei „scriși pentru viață”, expresie ce se leagă cu Iș 32, 32; Ps 68, 28; Ap 13, 8, și se vor chema „sfinți”, dar, după cum tâlmăcește Sf. Ioan Hrisostom, nu numai pentru simplul fapt că așa a hotărât Dumnezeu, ci și pentru aceea că ei înșiși s'au așezat, prin credința, credincioșia și faptele lor, în rânduiala dumnezeiască.

² T. M. omite „fiilor”.

³ În Codex Sinaiticus: „sângele Ierusalimului din mijlocul lor”.

⁴ „duhul judecății” = duhul pedepsei; „duhul arderii”: metaforă inspirată de curățirea metalelor prin topire, când cărbunii măresc flacăra și temperatura,

⁵ Și va veni; și fiecă loc al munte-lui Sion și toate împrejurimile lui vor fi umbrite ziua de un nor, iar noaptea vor fi ca un fum și ca o lumină de foc înflăcărât; deasupra tuturor, slava va fi acoperământ

⁶ și frunzar care'n timpul zilei să țină umbră împotriva căldurii, adăpost să fie și ascunziș împotriva furtunii și ploii.

Isaia 5

¹ Cânta-voi acum iubitului Meu cântarea celui iubit al Meu pentru via Mea⁵. Iubitul Meu avea o vie pe

---

zgura se arde, iar metalul (aurul) iese curat.

⁵ Poem de o remarcabilă frumusețe artistică, alcătuit de Isaia cam pe la începutul activității sale. Potrivit Sfinților Părinți (Atanasie cel Mare, Ioan Hrisostom, Vasile cel Mare, Teodoret al Cirului), „Iubitul” este Dumnezeu-Tatăl (în numele Căruia grăiește poetul), dar „Iubit” se cheamă și Dumnezeu-Fiul (Ps 109, 4; Prov 8, 25); cât despre „vie”, numeroase sunt locurile din Biblie în care ea devine metaforă pentru „poporul Israel” (Ps 79, 8-16; Ir 2, 21; Iz 15, 1-8); metafora va fi folosită și de Iisus (Mt 21, 33-44).

un deal înalt⁶, în pământ roditor.

² Cu gard am îngrădit-o, șanț am săpat împrejuru-i, viță de soi am sădit într'însa, un turn i-am zidit în mijloc și-un loc am săpat pentru teasc; și-am așteptat să facă struguri, dar ea a făcut scaieți⁷.

³ Și-acum, tu, omule din Iuda și voi, cei ce locuiți în Ierusalim, judecați voi între Mine și via Mea:

⁴ Ce să-i mai fac Eu viei Mele și încă nu i-am făcut?⁸ Că'n timp ce așteptam să facă struguri, ea a făcut scaieți...

⁵ Și-acum vă voi spune ce-am să fac Eu cu via Mea: Îi voi lua gardul, și ea va fi de jaf; îi voi surpa zidul, și ea va fi gata de călcat în picioare.

⁶ Și-Mi voi părăsi via, și ea nu va mai fi plivită, nici prășită și scaieți o vor năpădi ca într'o țelină și norilor le voi porunci ca ploaie peste ea să nu plouă.

⁷ Căci via Domnului Atotțiitorului e casa lui Israel și omul din Iuda e

---

⁶ Literal: „corn”; aceasta, pentru că în originalul ebraic provoacă un joc de cuvinte. Sf. Ioan Hrisostom îl interpretează ca „deal încet”.

⁷ Ebr.: „aguridă”; struguri sălbatici.

⁸ Încheind parabola lucrătorilor viei, inspirată din poemul lui Isaia, Iisus îi va pune chiar pe lucrători (Iudei) să judece, adresându-le, practic, aceeași întrebare (Mt 21, 40).

tânăra ei odraslă iubită; am așteptat să facă judecată și ea nelegiuire a făcut, și nu dreptate, ci țipăt de groază.

Facerea 3

²¹ Și Domnul Dumnezeu le-a făcut lui Adam și femeii sale îmbrăcăminte de piele și i-a îmbrăcat.

²² Și a zis Domnul Dumnezeu: „Iată, Adam a devenit ca unul din Noi, cunoscând binele și răul. Și acum, ca nu cumva să-și întindă el mâna și să ia roade din pomul vieții, să mănânce și să trăiască în veci...”,

²³ Domnul Dumnezeu l-a scos din raiul Edenului, ca să lucreze pământul din care fusese luat.

²⁴ Și l-a izgonit pe Adam și l-a așezat în fața raiului Edenului; și heruvimi a pus, și sabia de pară rotitoare să păzească drumul către pomul vieții.

Facerea 4

¹ Iar Adam a cunoscut-o pe Eva, femeia sa; și ea, zămislind, l-a născut pe Cain și a zis: „Am dobândit om de la Dumnezeu⁹”.

---

⁹ Joc de cuvinte între numele **Qayn** = Cain și verbul **qanah** = a dobândi, a câștiga, a obține. Jubilația femeii care, din serva bărbatului, se descoperă năs-

² Și l-a mai născut pe fratele său, Abel. Abel era păstor de oi, iar Cain, lucrător de pământ.

³ Și a fost că, după un timp, Cain a adus din roadele pământului jertfă lui Dumnezeu.

⁴ Și a adus și Abel din cele în-tâi-născute ale oilor sale și din grăsimea lor. Și Domnul a căutat spre Abel și spre darurile lui,

⁵ dar spre Cain și spre darurile lui n'a căutat. Și s'a umplut Cain de mânie și fața-i era posomorâtă.

⁶ Și Domnul Dumnezeu ia zis lui Cain: „De ce te-ai mâniat și de ce-ți este fața posomorâtă?”

⁷ Dacă tu faci bine, nu vei fi oare bine primit?¹⁰ Dar de nu faci bine, păcatul stă pitit la ușă: pe tine te pofteste, dar tu cată săi fii stăpân!”

Proverbele lui Solomon 3

³⁴ Domnul le stă'mpotrivă celor mândri, dar celor smeriți le dă har.

³⁵ Cei înțelepți vor moșteni mărire, iar cei necredincioși își vor stârni ocară.

---

cătoare de om.

¹⁰ Text dificil, cu variante de traducere. Idee posibilă: Chiar dacă jertfa sa n'a fost primită, Cain ar putea fi acceptat de Dumnezeu în virtutea unor rațiuni care transcend jertfa în sine.

Proverbele lui Solomon 4

¹ Ascultați, fiilor, învățătura unui părinte și siliți-vă să cunoașteți cugetarea;

² că bun dar vă dăruiesc eu vouă, legea mea să n'o lăsați deoparte.

³ Că și eu i-am fost tatălui meu fiu ascultător și drag am fost în fața mamei mele,

⁴ celor ce mă învățau, zicând: „Lipească-se cuvintele noastre de inima ta,

⁵ păzește poruncile, nu le da uitării, nici nu trece cu vederea graiul gurii mele, nici nu-l părăsi, ți-ne-ți-l în față.

⁶ Câștigă-ți înțelepciune, câștigă-ți cunoaștere; n'o părăsi, și ea se va ține de tine; iubește-o, și ea te va păzi.

⁷ Începutul înțelepciunii este a-ți câștiga înțelepciunea, și'n tot câștigul tău câștigă cunoaștere:

⁸ primește-o, cuprinde-o, și ea te va înălța; cinstește-o, pentru ca și ea să te cuprindă,

⁹ pentru ca să-i dea capului tău cunună de daruri și cunună de mângâieri să te acopere”.¹¹

---

¹¹ Versetele 5-9 sunt realcătuite aici într'o redactare cât mai unitară, atât după LXX, cât și după T. M., în așa fel încât înțelesul să apară cât mai limpede.

10 Ascultă, fiule, și primește cuvintele mele și anii vieții tale se vor înmulți pentru ca multe să devină și căile vieții tale.

11 Că eu te învăț căile înțelepciunii și pe drepte cărări te călăuzesc:

12 dacă mergi, pașii tăi nu se vor poticni, dacă alergi, nu vei osteni.

13 Ține-te de învățătura mea, n'o părăsi, ci păstrează-ți-o pentru viața ta.

14 În căile necredincioșilor nu merge, nici să râvnești căile nelegiuitorilor;

15 în oricare loc li se adună tabăra, nu te duce acolo, fugi, îndepărtează-te;

16 că ei nu adorm dacă nu fac rău, le fuge somnul și nu pot adormi;

17 că ei cu bucatele necurăției se hrănesc și cu vinul fărădelegii se îmbată.

18 Căile dreptilor întocmai ca lumina luminează, merg înainte și lumină răspândesc până'n plinul zilei.

19 Căile necredincioșilor însă sunt întunecate, ei nici nu știu cum se împiedică.

20 Fiule, ia aminte la graiurile mele, de cuvintele mele alătură-ți auzul;

21 păzește-le în inima ta pentru ca

izvoarele tale să nu scadă.

22 Că ele viață sunt tuturor celor ce le află și vindecare fiecărui trup.¹²

Tâlcuire

„Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea sunt ieșirile vieții” (*Pilde* 4, 23). Creștinul care a postit, s-a spovedit și s-a împărtășit cu Sfintele

Taine înnoiște în sine izvoarele harului deschise în el prin Sfântul Botez, care după aceea au fost de atâtea ori înnoroite prin nepăsare și căderi și de atâtea ori au fost curățite prin pocăință. Acum ele sunt iarăși curățite după ultimele căderi. Să le păzim deci cel puțin de acum, a nu le astupa iarăși prin neluare aminte, împrăștiere și nepăsare față de acele lucrări prin care se păstrează curătenia și dreapta curgere a apelor lor. Să prelungim postirea, să nu dăm frâu liber simțurilor, să nu contenim a ne ruga cu osârdie și lacrimi, să nu uităm faptele dragostei, să căutăm ascultarea cuvântului lui Dumnezeu

¹² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

și, mai presus de toate, să vorbim cu Domnul, Care este în noi, și prin această împreună-vorbire să păstrăm în noi frica de Domnul și râvna de a plăcea lui Dumnezeu, în care se și află izvoarele vieții noastre duhovnicești!¹³

---

¹³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*